

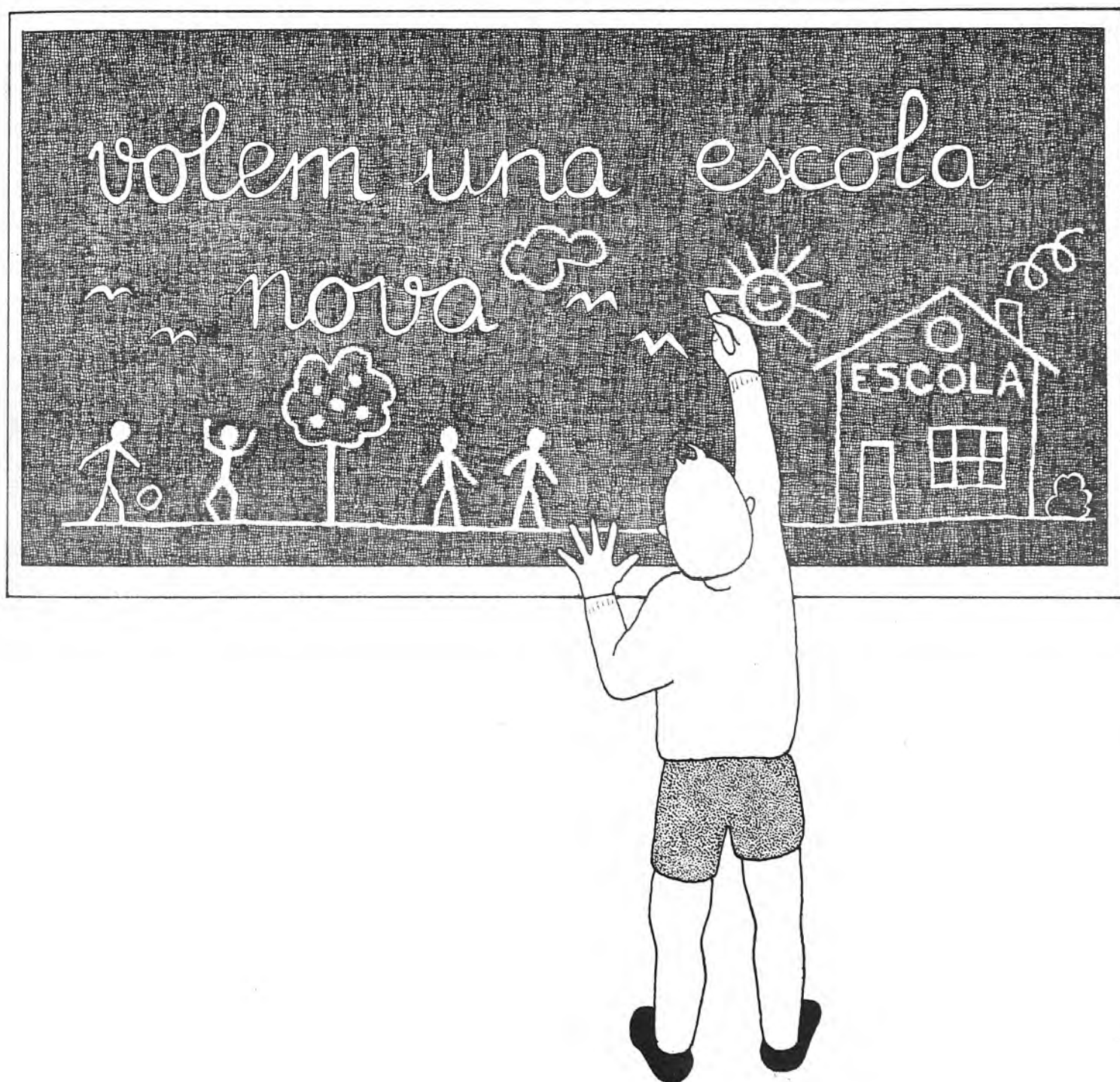
ES PI GROS

BUTLLETÍ INFORMATIU n.º 12 any: II LLORET DE V.A.

dipòsit legal P.M. 623-79 II època

novembre 1980

EDITORIAL

-2-

SUMARI

Tots sabem del tràgic accident succeït a Ortuella, al País Basc, víctimes del qual varen esser seixantana del qual varen esser una seixantena de nins, que com cada dia, anaven a l'escola, molt lluny de la possibilitat d'un accident com aquest. S'ha sabut, tristement ara, que l'Associació de Pares havia donat compte del perill que hi havia a l'escola hi havia demanat també, que s'adoptassin mesures i respostes al respecte. Però... la despreocupació, la manca de temps, la manca d'interès... sí, han estat culpables de l'accident. No siem tan benèvols al pensar que tan sols és culpa del destí, no, el destí no obra tot sol, quasi sempre som nosaltres que li feim camí, pensem que la crítica i les discussions no salvaran ja la vida d'aquests nins, però, confiem, també, que la nostra passivitat pot ajudar a que nosaltres ens trobem amb les mateixes condicions del poble d'Ortuella...

EDITORIAL.....	2
NOTICIARI LOCAL.....	3
U.D. Lloret.....	3
Parròquia.....	4
Càmbra Agrària.....	5
Ajuntament.....	5
Escoles.....	6
Diades Culturals.....	6
RACÓ PER A LA POESIA.....	7
LLIBRES, per C.B.B.....	7
CONVERSA ENTRE SA CADERNERA I ES PINSA, pes germà major d'en Joan Curolla.....	8
ACTIVITATS DE LA PARRÒQUIA,.....	10
PREMSA FORANA.....	11
COM ATRAVESSA L'ATLÀNTIC EN GERONI BRINES (IX).....	11
ENTREVISTA: El Sr. BISBE (I).....	12
COL.LABORACIONS.....	13
Xerrant dels Nins, per C.B.B.....	13
Explicació psico-sociològica de la Religió (I), per Felip Munar.....	13
Puntualització a les Xirimoies, per G. A. LL.....	14
La Visita del Obispo, per Rafael Beltrán.....	15
La Higuera, (Epítol II), per Mo. Llorenç Vanrell.....	16
Col.laboració d'en Mateu-80.....	18
Ortuella, un Ministre, Lloret i Nins per Pau Sibiloni,.....	19
Cançons, per M. R.....	20
QUÈ TAL?, per Tres Xirimoies,.....	21
ELS ANONIMATS, per Felip Munar,.....	21
PÀGINA D'HUMOR, per Mateu Fiol.....	22

DISSENY I MUNTATGE: GUILLEM FIOI

NOTA: El plaç d'entrega d'articles per a la REVISTA N° 13 finalitza el dia 20 de Novembre.

Nota de la Redacció: Les opinions expressades en els articles i col.laboracions publicades dins aquest butlletí, manifesten la forma de pensar dels seus autors, però no necessàriament la dels que en ell treballen.

Així mateix, feim saber que en aquest butlletí hi ha un ESPAI OBERT perquè els lectors puguin expressar la seva opinió.

La Redacció respectarà la llengua en què siguin escrits els articles o col.laboracions.

LLORITA EXPRESSA LA TEVA OPINIÓ !!!

COL.LABORADORS HO SOM TOTS !!!

Tots els que vulgueu ajudar econòmicament a la revista ho podeu fer de la següent manera:

a) Depositant els doblers a la Llibreta d'Estalvi n° 769-41 de "La Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvis".

b) depositant els doblers a la Rectoria. Cada número costa aproximadament unes 50 pts.

NOTICIARI LOCAL

U.D. LLORET

Bon principi de Temporada el de la U. D. LLORET, que ja en el primer partit demostrà les grans possibilitats d'aconseguir, enguany, una bona classificació. És de destacar la bona preparació física i tècnica de tots els jugadors, així com l'interès d'aquests, el tècnic i la Directiva. També cal dir que la U.D. Lloret s'ha trobat des d'un principi amb dues considerables baixes, degut al servei militar, ens referim a en Sebastià Amengual i a n'Andreu Fiol, als quals els hi desitjam el millor possible i curt servei militar per terres estrangeres i que prest tornin estar entre nosaltres.

Els resultats, fins ara, (1-XI-80) són els següents:

28-IX-80.- ACYD. BÓGER, 1; U.D. LLORET, 3.

Alineació de la U.D. Lloret: Fiol; Amengual, A. Coll, Font, Vanrell; M. Coll, Fontirroig, Antich; Oliver, Truyols, Gori. (Jeroni, Moreno),
GOLS: Antich, Gori i Jeroni.

5-X-80.- U.D. LLORET, 3; CALATRAVA, 0;

Alin. U.D. Lloret: Fiol; Amengual, A. Coll, Font, Vanrell; M. Coll, Fontirroig, Antich; Oliver, Truyols, Gori. (P. Munar, Jeroni).
GOLS: A. Oliver(2), Gori.

12-X-80.- P.D.N. TESA, 2; U.D. LLORET, 2.

Alin. U.D. Lloret. P. Munar; F. Munar, A. Coll, Font, Vanrell; M. Coll, Fontirroig, Antich; Oliver, Truyols, Gori. (Beltran, Moreno).
GOLS: Antich, Gori.

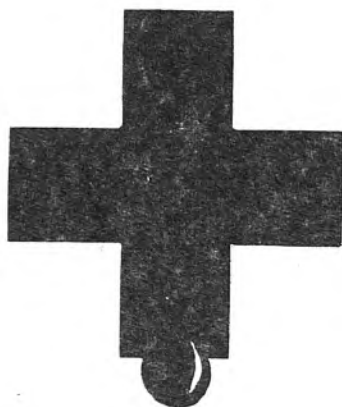
19-X-80.- U.D. LLORET, 3; SENCELLES, 2.

Alin. U.D. Lloret: P. Munar; Beltran, A. Coll, Font, F. Munar; M. Coll, Fontirroig, Antich; Oliver, Truyols, Jeroni. (Moreno, Costa).
GOLS: Oliver, Truyols (2),

26-X-80.- BAR PRETORIA, 2; U.D. LLORET, 0.

Alin. U.D. Lloret: P. Munar; Beltran, A. Coll, Font, F. Munar; M. Coll, Moreno, Antich; Oliver, Truyols, Jeroni. (Fontirroig, Regis).

Hermanidad de Donantes de Sangre de la Seguridad Social

UN POCO DE TU SANGRE
PUEDE SALVAR UNA VIDA

El próximo día 11 de Noviembre, se desplazará a esta localidad, la Unidad Móvil de la Hermanidad de Donantes de Sangre de la Seguridad Social.

Se convoca a todos los donantes, y a cuantos seeseen serlo, acudan a esta lla-
mada.

Lugar: Religiosas Franciscanas
Hora: 6 de la tarde

FORMA PARTE DE LA HERMANDAD DE DONANTES

Parròquia

Dia 23 i 26, va tenir lloc la Visita -
Pastoral del Sr. Bisbe.

El Bisbe va estar entre nosaltres -
l'horabaixa del 23, visitant les esco-
les, els malalts i majors; va tenir --
contacte amb les monges, retgadors i -
grups que treballen per la Parròquia,
finalitzant amb una entrevista que li
va fer el "PI GROS".

Dia 26 va celebrar l'Eucaristia de
les 11, repleta de gent a on tots và-
rem poder escoltar les seves paraules
humanes i evangèliques.

Dia 19: EL DOMUND

La col.lecta va pujar a 12.182 pts.

LES OBRES DE LA PARROQUIA: Donatius

3ª relació: 48.400 pts.

2ª relació: 66.100 "

1ª relació: 514.000 "

Total 628.500 pts.

Moltes gràcies per la col.laboració

BATIAMENT

Dia 12 d'Octubre:

Francesca Mª Tugores Fontirroig
filla d'Andreu i Francesca
Va néixer dia 8 d'Agost

ENHORABONA!!!

MATRIMONI

Dia 19 d'Octubre, a Sant Joan:

Matias Regis Gil i
Monserrata Nigorra Antich

FELICITATS!!!

BODES D'OR

Sor Catalina Vidal va cumplir 50
anys de la seva professió religiosa.
A l'Eucaristia renovà els vots de
castetat, obediència i pobresa.
Els qui la vàrem acompanyar a n'a-
questa festa, demanàrem a Déu que
sien encara molts els anys que pu-
gui donar testimoni entre nosaltres

DEFUNCIO

Dia 15 d'Octubre:

+ Miquel Coll Nicolau

DESCANSI EN PAU

NOTES

Des d'aquestes línies la més sin-
zera enhorabona al nostre apreciat o-
mic i col.laborador Rafel Moreno, i,
a la seva dona, Catí Pons, que varen con-
traf matrimoni el dia 5 d'octubre.

Desitjam, també, molta sort al nos-
tre company, Tis Amengual, per terres co-
cerenyes on ha partit per cumplir el
servei militar.

Càmbra Agrària

MUTUALIDAD AGRARIA

Para conocimiento de los afiliados a la Mutualidad Nacional Agraria de la Seguridad Social, los tipos de cotización han tenido un aumento con efectos a partir del pasado mes de Junio.

Las cuotas son:

Trabajadores por C/propia	2.459'-
" " C/ajena	1.975'-

En cuanto a los trabajadores por cuenta ajena, el empresario o Empleador tiene que cotizar las jornadas reales de cada mes a razón de 34 pts. cada una.

Los Empresarios o Empleadores, como anunciabamos en el número anterior, estan obligados a petición del trabajador al hacer efectivos los salarios correspondientes a las jornadas trabajadas a cumplimentar el recuadro correspondiente a su Cartilla de Trabajador, con el nombre y apellidos, D.N.I., domicilio, fechas, nº de jornadas reales y firma.

SERVICIO NACIONAL DE PRODUCTOS AGRARIOS

Se pone en conocimiento de los agricultores que deseen retirar semilla de trigo, pueden hacerlo en los almacenes del SENPA.

Las variedades disponibles son: TIPO I Florence Aurora y Cajeme y TIPO III, Astral. Los precios que regirán durante los próximos meses, son los siguientes:

	<u>Florence Aurora</u>	<u>Cajeme</u>
Noviembre	23'54 pts Kg.	22'54 Pts.
Diciembre	23'68 "	22'68 "
Enero	23'82 "	22'82 "

Esta Cámara dispone de RATICIDA IBYS A PRECIOS DE FABRICA

Ajuntament

El passat dia 3 d'Octubre es va celebrar el Ple Ordinari de la Corporació, corresponent a l'esmentat mes.

L'ordre del dia fou el següent:

- 1.- Lectura i aprovació de l'acta anterior.
- 2.- Examen i aprovació de la Comte del Pressupos Ordinari del

1979 i de la Compte Municipal d'Administració del Patrimoni del 1979.

- 3.- Trasllat a "Sa Pescateria" del material contra-incendis i, per això canvi del rètol existent.
- 4.- Sol.licitud al Consell General Interinsular per a la col·locació de rètols de "TERME MUNICIPAL DE LLORET" per posar a l'entrada del Terme de cada carretera.
- 5.- Facultar al Sr. Batle perquè, urgentment, contrati personal per tapar d'asfalt els clots que hi ha a la carretera Lloret-Ruberts.
- 6.- Substitució dels arbres de Sa Timba de sa Costa d'es Pou.
- 7.- Llicències per a obres particulars.
- 8.- Proposta de la Comissió de Cultura per a l'aprovació de la sol.licitud de cessió dels terrenys on hi ha el monument a en Pep Nicolau, propietat de Magdalena Real.
- 9.- Precs i preguntes.

MAL LLAMPS AQUEST
"POSTE"...!!!
ALS HORABAIXES
ME TAPA TOT EL
SOL.

ESCOLES

Lloret

L'Escola del nostre poble aquest any ha estrenat mestres nous; en aquest cas han estat dues mestres a les quals tindrem tot l'any entre nosaltres. Es tracta de:

Na Maria Antònia Martí i de Na Margarida Alemany; ambdues són naturals de Palma i després d'haver passat per escoles de Manacor i Palma com a Provisionals, ara se'ls ha destinat a Lloret en qualitat de definitives. Enhorabona i que us trobeu bé entre els lloretans.

Per altra part cal donar les gràcies als dos mestres que l'any passat estaren aquí i que per raons de trasllats se'n han hagut d'anar. El nostre agraïment, per tant, a En Gabriel i a N'Arnau.

Montuïri

Els dies 4 i 5 d'octubre es va fer una acampada a la Serra de Tramuntana, Mancor, Possessió de Massanella, Canalet, Font de Massanella, Gorg Blau, Escorca, Lluc. Visitem les instal·lacions que duen l'aigua a Ciutat. L'excursió va tenir molt d'èxit. La gent que hi ha participat era gent amb suficient experiència i molt preparada per fer una excursió muntanyenca.

El dia 12 d'octubre es va fer una excursió a Biniarroi (poble petit, prop de Mancor). Va ser una excursió fàcil; hi va poder prendre part gent no preparada. Tant l'itinerari com l'excursió va ser molt complet i molt divertit.

Pel dia 19 d'aquest mes tenim una excursió amb bicicleta pels termes de Montuïri, Porreres i Vila Franca. Finalment visitarem les possessions més importants d'aquests pobles i la murada talaiòtica de Son Mesquida.

El dia 9 de Novembre tenim una altra excursió a Massanella.

I, en projecte, una a la Troia encara que no hi hagi fixada una data.

Al llarg del temps, anirem donant informació a través de la nostra revista "Es Pi Gros".

DIADES CULTURALS

El passat dia 29, La Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis de Catalunya i Balears, "LA CAIXA", va convocar una reunió al local que té en el nostre poble. A la reunió hi assistiren unes quinze persones, representants de les diverses entitats públiques de Lloret. Per part de "LA CAIXA" hi assistiren D. Domingo Frau Fons, Cap de l'Obra Social de "LA CAIXA"; Da. Miquela Darnús llicenciada i, així mateix, membre de l'Obra Social de "LA CAIXA"; D. Francesc Fuster Camps, Delegat de la Sucursal de "LA CAIXA" a Lloret; D. Domingo Ribes Rotger i D. Joan Gibert Riera, Administratiu de la mateixa.

El motiu de la reunió fou el presentar les DIADES CULTURALS de l'Obra Social de "LA CAIXA", per tal d'establir les activitats que es duran a terme, així com determinar els dies i les hores.

Després d'una explicació de l'objectiu de l'Obra Social de "LA CAIXA" a càrrec de D. Domingo Frau Fons, i després d'esser examinat el Dossier d'Activitats, aquestes quedaren establertes de la següent manera:

PER GENT MAJOR: (dies 14 i 15 de Novembre)

Les Activitats seran:

- a) CANÇO MALLORQUINA a càrrec de Francesca Adrover, Eugeni Canyelles i Bel Cerdà.
- b) LA PAGESIA A LA HISTÒRIA DE MALLORCA.

PELS NINS:

- a) EL DIMONI CUCARELL.
- b) TALLER DE CARETES.

Els dies seran:

- a) Per la gent major: els dies 14 i 15 de Novembre a les 20'30 H.
- b) Pels nins: els dies 21 i 22 de Novembre

BUTLLETÍ INFORMATIU

C/ La Fuente, 2

Nº 12 NOVEMBRE DEL 1980

Director: Pau Bibiloni Jaume

COL.LABORADORS: Joan Jaume Ramis. Joan Jaume Beltrán. Mateu Fiol Miquel Mulet, Antoni Nisell Tomeu Picornell, Andreu Ramis. Felip Munar. Llorenç Vallcaneras. Llorenç Coll. Miquel Coll. Sebastià Amengual, Joana Bibiloni, C.B.B. R.M. Mn. Llorenç Varrall.

Racó per a la poesia

-7-

un somriure

(la vaig trobar a
un llibre vell)

Un somriure costa poc
i produeix molt.

No empobreix al qui el dóna
i enriqueix al qui la reb.

Dura domés un instant
i perdura dins el record
eternament.

Es la senyal externa
de l'amistat profunda.
Ningú hi ha tan ric
que pugui viure sense ella,
i ningú tan pobre
que no el meresqui.

Un somriure
alleuja el cansament,
renova les forces,
i és consol dins la tristesa.

Un somriure té valor
des de el començament que es dóna.

Si creus que a tu el somriure
no t'aporta res,
has de ser generós i dóna la tava,
perquè ningú té
tanta necessitat del somriure
com el qui no sap somriure.

FELIP MUNAR MUNAR

Assojava entre cortines i asseguda a
un nuvol,
sospirant entre un cor confús i una
ànima de nina,
entre ombres llargorudes i paraules
al vent,
la paraula ESTIMAR...

esquinçava mil romanços amb els ulls tancats
i les finestres enceses de claror...
amb les mans travades i romàntic el cor...
i ovui... sospir tendrement al recordar-ho,
tot vestit d'innocència, tot pintat de color...

C.B.B.

Aquesta vegada el llibre es titula Brostejar l'ahir, obra de l'autor Josep Rosselló Munar, nascut a Inca, de professió advocat i d'ideologia nacionalista-autonomista. Malgrat publica col·laboracions a alguns diaris, aquest és el seu primer llibre. Ell presentà el llibre al certamen "Premi Ciutat de Palma de Novel·la", l'any 1979, però, al no ajustar-se a les condicions establertes per poder ésser considerat com a "novel·la", no va ésser premiat, encara que, el jurat, apreciànt la seva qualitat, va recomanar la seva publicació. I aquí està el llibre. Un recull de vivències de la seva vida, a l'escenari de la ciutat d'Inca, on els personatges van donant força i vivesa a la narració. L'autor sap matissar els més diversos aspectes de la vida quotidiana, amb senzillesa, agilitat i sempre arrelat a tot allò que sia popular. Emprea un llenguatge viu, concís, de gran expressivitat. Les notes d'ironia, el sarcasme, les pincelades d'humor venen a reflectar els pensaments i els sentiments dels homes de la postguerra, sempre gravant, línia a línia, les conseqüències de la repressió. L'obra, sense dubta, és de gran qualitat, i, el que fa més agradable la seva lectura és la postura franca, oberta, sense gaire ambicions que pren l'autor, sempre arrelat al diàleg directe, al llenguatge viu i als sentiments populars.

la frase

"Si la gente que no se comprende, al menos comprendiera que no se comprende, entonces se comprenderían mejor que cuando, sin comprenderse, ni siquiera comprenden que no se comprenden los unos con los otros." (Gustav Eschheiser).

CONVERSA ENTRE SA CADERNERA I ES PINSA

per és germà major d'En Joan Curolla.

Vet ací que una altra vegada més surt a llum, per mediació des germà major d'en Joan Curolla, es cant alegre, tranquil, cerimoniós i agradable de Sa Cadenera i Es Pinsà.

JOAN CUROLLA.- Ah, sí!, idó... Avui els hi trob. Ara aprofitaré per demanar-los a on eren es mes passat, perquè... ell em vaig cansar de venir aquí per si els sentiria i cap vegada no els hi vaig trobar!!

Mem!... Per què no vos acostareu de tot es mes passat per aquests paratges?

ES PINSA.- Tit-tit,... tit-tit,...

SA CADENERA.- Tit-tirurit,... tit-tirurit.

JOAN CUROLLA.- Tit-tit,... tit-tirurit, jo vos ho diré de tit,...tit... Per què no vengueu es mes passat?

ES PINSA I SA CADENERA.- Perquè es va obrir sa caça i de tantes d'escopetades no ens va quedar altre remei que fugir de per aquí i anar a llocs més segurs.

JOAN CUROLLA.- I a on anareu?

ES PINSA.- Jo vaig anar a sa vorera de mar, allà on hi ha es Turisme.

SA CADENERA.- I jo, a sa Zona de Reserva de sa Societat de Caçadors.

ES PINSA.- I,... Per què anares a sa Zona de Reserva?

SA CADENERA.- Saps que hi fa de bon estar allà... enguany en Pere Xuto no hi és... és un cel es viure-hi. I, tu, per què anares a sa vorera de mar?

ES PINSA.- Jo t'ho diré... estic cansat de sentir dir que es picadors de Llorito els hi va bé per aquelles zones.

SA CADENERA.- I, això. O t'has fet picador?

ES PINSA.- De perda... jo no; però que no veus que per allà hi ha moltes d'estrengeres, i això és el que volen es picadors.

SA CADENERA.- Si... però...

ES PINSA.- No hi ha res de si... però... es mal més gros d'enguany és que hi ha hagut mala anyada pes picadors ja que, almanco, es temps que jo hi soc estat, no n'hi havia mas-sa d'estrengeres.

SA CADENERA.- Ara que dius de s'anyada... sa de ses Xirimoies si que va estat bona enguany, mira si ho és que fins i tot a Llorito n'hi ha tres que cada mes fan un escrit damunt sa revista.

ES PINSA.- I ara que dius...

SA CADENERA.- Ja ho sens... Bé, i parlem de tot, quan tornares de sa vorera de mar?

ES PINSA.- A mitjà mes d'Octubre. I, per cert, quan atravessava es camp de futbol vaig veure com a una gàbia. Què saps per què deu esser?

SA CADENERA.- Alerta que no sigui per posar-t'hi a tu.

ES PINSA.- Si fos per això, primer t'hi tancarien a tu.

SA CADENERA.- A jo sé ben cert de què no, perquè som molt bona cadenera. A més, això és perquè sa Federació de Futbol Balear ho ha ordenat, per protegir a s'arbitre i en es jugadors de qualque pedrada.

ES PINSA.- I ara que parles de jugadors... Què tal la U.D. Lloret, enguany?

SA CADENERA.- Enguany fa molt bon paper, de cinc partits que fins ara ha jugat només n'ha perdut un.

ES PINSA.- Eh, tu, mira!! que posen allà?

SA CADENERA.- A on?

ES PINSA.- Allà... a sa part de sa bassa del revell.

SA CADENERA.- Què no ho saps...?

ES PINSA.- De què?

SA CADERNERA.- Tanquen Sa Comuna.
ES PINSA.- Me'n vaig a mirar-ho.
SA CADERNERA.- Jo també hi veng.
ES PINSA.- Si que hi quedarà bé això.
SA CADERNERA.- Adeu, adeu...
ES PINSA.- I ara que et passa?
SA CADERNERA.- O no l'has conegut en aquest cotxe?
ES PINSA.- No. Qui era?
SA CADERNERA.- El Bisbe. Ja ho val això.
ES PINSA.- El Bisbe!! I què fa per aquí?
SA CADERNERA.- Es veu que no ets massa bo tu... què vol dir no conèixer El Bisbe?
ES PINSA.- No el conec... que vols que et digue...?
SA CADERNERA.- No, idò; si el vols conèixer ara ve a fer sa Visita Pastoral. Si vas a Llorito podràs xerrar amb ell.
ES PINSA.- Saps què... me'n torn cap en es Pi Gros.
SA CADERNERA.- Esperem, jo també hi veng.
ES PINSA.- Bé; saps que, no xerris més que jo ja estic cansat i vull descansar una estoneta, aquí, damunt aquesta branca.
JOAN CUROLLA.- Descansar...; no, jo vos vull demanar una cosa abans. Mirau... estic empenyat de que pes poble em demanin qui és Sa Cadernera i Es Pinsà; per això vull que avui m'ho digueu.
SA CADERNERA.- I que te tinc de dir... ja ho veus, jo som Sa Cadernera.
ES PINSA.- I jo som Es Pinsà.
JOAN CUROLLA.- Ell... no he aclarit res. Ja tornaré passar un mes bo... Tot es temps m'ho tornaran demanar.

Per fer "ombres xines" s'han de col·locar davant una llum i molt a prop d'una pared llisa. Les mans en posició adequada per a que a la pared es projectin les ombres.

COL.LABOREN EN AQUESTA EDICIO

Foto-Cinema SET-ART. C/ Major, 14 Sineu

LA PRIMAVERA. Tenda de Robes

Piensos SAN ISIDRO

Piensos HENS. Distribuïdor: Miquel Coll

FARMACIA. Ldo. Gaspar Llopis

TOCINERIA Andrés Pol

TALLER MECANICO Rafael Gelabert Ferriol

C/ Zornoza, 9 Sineu

Tlf. 52 00 44

BANCO DE BILBAO

BANCA MARCH

Bar CA NA PERICA

Bar CA'N PUXET

Bar ES POU

S'ESTANC

MERCERIA JESÚS

Es Forn de SA PLAÇA

Es Forn NOU

Comestibles JAUME

Comestibles CATALINA MUNAR

Comestibles CA'N DAVIU

Comestibles FERRER

ACTIVITATS DE LA PARRÒQUIA
1980 - 81

L'església estarà oberta:

- Cada dematí, menos els diumenges, de 7'30 a 8'30
- Mitja hora abans de les misses dels dies feiners i una hora abans de les misses dels diumenges.

ORACIÓ

- Cada dematí a les 8, menos els diumenges i festes, Oració comunitària i devocions pròpies del temps.
- Cada vespre, rosari i missa.
- Cada diumenge, abans de la missa del vespre, oració comunitària de les vespres.
- Cada darrer dissabte de mes, a les 10 del vespre, Adoració Nocturna.

CATEQUESIS

Catequesis Bàsica

- 1º Grup: 6 i 7 anys
- 2º Grup: 8 i 9 anys
- 3º Grup: 10 i 11 anys
- 4º Grup: 12 i 13 anys

Qui vulgui ajudar a fer aquesta catequesi, pot avisar a la Rectoria o a Ca Ses Monges.

→ HORARI: Diumenges, després de la missa del matí, a partir de dia 12 d'Octubre

Catequesis Confirmació

-14 anys

→ HORARI: Dissabtes, a les 6 de l'horabaixa, a partir de dia 18 d'Octubre.

Catequesis Post-confirmació

-15, 16 i 17 anys

→ HORARI: Quinzenal, els divendres a les 9 del vespre, a partir de dia 24 d'Octubre.

Catequesis d'Adults

-A partir dels 18 anys i matrimonis.

TEMARI: Matrimoni-Família
Sicologia del Jove
Problemes educatius

HORARI: Quinzenal, els diumenges a les 4 de l'horabaixa, a partir de dia 9 de Novembre.

Curs Bíblic

-Per a tothom. Dirigit pel P. Rafel Carbonell.

HORARI: Quinzenal, els divendres a les 9 del vespre, a partir de dia 17 d'Octubre.

* NOTA IMPORTANT: Tots els interessats en seguir qualche catequesis, han de donar el seu nom a la Rectoria durant els dies 9, 10, 11, 12 i 13 d'Octubre.

SACRAMENTS

Per rebre-los és necessari que se tengui FE

Baptisme:

Els diumenges, a la missa de les 11.
Preparació: Reunió dels pares i padrins amb el capellà

Confirmació:

L'any 1982.
Preparació: Dos cursos de catequesis

Penitència:

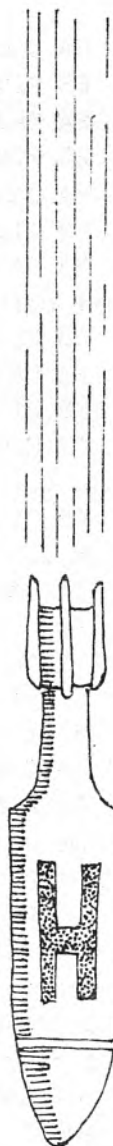
Mitja hora abans de les misses.
Celebració comunitària de la Penitència: Per Nadal i Pasqua.

1ª Comunió:

Preparació: Els dos primers cursos de catequesis.
Data: Es posarà d'acord amb els pares.

Matrimoni:

Fet per amor i per a sempre
Preparació: Curs pre-matrimonial a Lloret o a Palma

JORNADES DE REFLEXIÓ ESPIRITUAL

Abans de l'Advent hi haurà aquestes jornades perquè el cristianisme pugui arrelar més dins les nostres vides.

NOVA PUBLICACIÓ

Posam a disposició dels feals el "FULL DOMINICAL", dues fulles senzilles, emperò plenes d'informació i formació per la persona cristiana.

HORARI DE LES MISSES

Lloret de Vista Alegre

-Vespres: 19'30
-Diumenges i festes dematí: 11

Pina

-Dimarts i Dijous: 19
-Dissabte: 20'30
-Diumenge: 10'30 i 18

premsa forana.

El dia 26 d'Octubre tingué lloc a Sant Joan una trobada de l'ASSOCIACIÓ de PREMSA FORANA amb motiu del X Aniversari del "Butlletí Informatiu SANT JOAN".

Fou una diada totalment dedicada a la Premsa Forana. El dematí va haver-hi una recepció a l'Ajuntament i la presentació del número 100 del Butlletí Santjoaner, així com diversos parlaments a càrrec de Joan Barceló, Batle de Sant Joan; Santiago Cortés, President de l'Associació de Premsa Forana; de D. Lluís Alemany, estudiós de la Premsa Mallorquina i de D. Miquel Gayà i Sitjar, Poeta santjoaner. Més tard en el Santuari de Consolació va tenir lloc una reunió de treball de l'esmentada Associació, a la qual es varen admetre com a membres a dues noves publicacions locals foranes: "Robines" de Binissalem, mensual i "Diari de Buja", de Búger, trimestral.

A la tarda, el poble de Sant Joan, dedicà uns quants d'actes festius a l'Associació de Premsa Forana.

Com atravessà l'Atlàntic en Geroni Brines? IX

ESTANCIA EN CARÓPANO. VENEZUELA=

Una vez conseguido el permiso para ir en busca de trabajo, conseguí trabajar de ayudante de albañil. Este trabajo duró tres meses. Durante este tiempo trabajé unas cuatro semanas alternadas, luego, me salió la proposición de ir a una finca llamada Isabel María Terrenos de Ganchunchú. Pasados unos días, en esta finca, conseguí que el señor llamado Pedro Rafael López respondiera por mí, y, conseguí la libertad total unos diez días, después, me propuso la idea de trabajar en una compañía de carriaco, no pude, a pesar de mi

agradecimiento, aceptar este trabajo, ya que, estaba colocado ya. Seguí trabajando, a pesar de su dureza, en la finca, haciendo trato particular con el apoderado. Intentaba trabajar con responsabilidad a fin de cancelar algunas deudas que tenía de hacía tiempo. Deudas con mi propio padre, debido al viaje a Venezuela.

El tiempo me protegió más de lo que esperaba, a los dos meses de estar trabajando, el apoderado y los señores se disgustaron, y tuve la suerte de pasar yo a ser el apoderado. Llegué a conseguir que la finca fuera admirada por la mayoría, cultivada la tierra "a la europea". En resumen, estuve diez meses y dos días.

(CONTINUARÁ)

EL Sr. BISBE

REDACCIÓ.- Quina postura té l'Església davant la situació actual de l'Estat Espanyol i, concretament, sobre els problemes del Terrorisme i el Divorci?

Sr. BISBE.- Primer hem de començar per dir quina és la situació actual de l'Estat Espanyol. - Vull fer la notació de que improvis, doncs és una conversa improvisada -. Aquesta situació podria definir-se segons unes quantes coses: crec que allò que califica l'Estat Espanyol en aquests moments és la instauració d'un plantejament democràtic en el funcionament de tot l'Estat per quan hi ha una Constitució aprovada per la immensa majoria dels espanyols; per quan hi ha un Parlament sortit d'unes eleccions lliures i que funciona; per quan hi ha unes llibertats fonamentalment considerades i, en bona part, realment, també aconseguïdes. Aquesta nova situació de Democràcia és allò que caracteritza l'actual situació de l'Estat Espanyol.

Una altra cosa que caracteritza l'Estat Espanyol, en aquests moments, és la participació de problemes comuns a d'altres Estats, com és la Crisi Econòmica i com és el Terrorisme.

I, finalment, una altra cosa que crec que caracteritza, en aquests moments, l'Estat Espanyol, són uns certs problemes específics com és el problema de la posada en funcionament de les Autonomies, com és el problema del Divorci i com és el problema, de particular gravetat, de l'atur com a conseqüència de la situació econòmica.

Quina actitud té l'Església davant aquesta situació? Primer parlaria d'un plantejament general respecte respecte de la situació de democràcia formalment constituïda a Espanya. L'Església té una actitud d'acceptació d'aquesta democràcia perquè reconeix que aquest és un camí vàlid per aconseguir una convivència humana i digne i, per tant, l'Església vol ajudar des del crear consciència dins els seus membres, fins als qui siguin o no cristians, per tal que aquesta situació de democràcia es consolidi de cada vegada més sigui cada vegada més real, cada vegada més

justa i s'eliminin les dificultats que té en aquests moments. Per tant, l'Església no estaria en una actitud nostàlgica de temps passats; l'Església no estaria en una actitud crítica per la nova situació, per principi, sinó només d'aquells punts que són obscurs, no aconseguits, contradictoris; l'Església voldria ajudar a alçar i completar el desenvolupament d'aquesta democràcia. Això seria allò que l'Església faria respecte de la situació general.

Respecte de problemes que afecten a l'Estat Espanyol i que són comuns no només a Espanya, sinó a gran part dels països del món, especialment d'Europa, com és, per exemple, el Terrorisme, La Crisi Econòmica?

Respecte del terrorisme l'Església té una postura rotunda i radical d'absoluta reprovació; l'Església sosté que en cap cas no és lícit el terrorisme, perquè l'Església té com a principi fonamental que el primer dels drets dels homes és el dret a la vida i que ningú no té dret a trepitjar aquest dret fonamental, ningú no té dret, ningú, ni a actuar damunt la vida dels altres. I això, fent ma, diríem, el gran capítol pel qual l'Església està en contra del terrorisme i el condemna expressament; llavors podríem dir que hi ha altres capítols com allò que hi ha a vegades darrera determinats plantejaments filosòfics, ideològics o de determinats negocis d'armes, per exemple, que hi ha darrera el terrorisme o l'aggravament que suposa el que morin persones innocents. Això serien agravants pels quals l'Església pren la postura de rotunda condemna absoluta, sense cap paliatiu.

REDACCIÓ.- Quina seria la resposta davant el brutal assassinat de l'Arcbisbe Oscar Romero, en El Salvador, mort per forces paramilitars, sapiguent que la Junta Militar que governa aquell país Latino-Americà, digué, en diverses ocasions que l'Arcabisbe feia terrorisme? És vera realment que Oscar Romero feia terrorisme?

Sr. BISBE.- Jo estic convençut, no només per notícies indirectes, sinó per coneixements molt profunds, perquè m'ha interessat molt profundament el cas de l'Arcbisbe Romero i he llegit pràcticament tots els escrits seus i he procurat informar-me molt seriament de tota l'Església del Salvador i, certament, l'Arcbisbe Romero no feia cap tipus de terrorisme; era acusat de subversiu, de terrorista, però a Jesús també el varen acusar de subversiu, de terrorista i de voler enderrocar el Cèsar de l'Imperi Romà, no. Les acusacions no volen dir res. De fet el que feia l'Arcbisbe Romero era lluitar contra un terrorisme a vegades, fins i tot, sostingut per Institucions, i exercit per Institucions Públiques.

(CONTINUARÀ)

COL-LABORACIONS

Xerrant dels nins

per C.B.B.

El món dels infants és un món que es pot qualificar de meravellós, ple d'Inocència, fantasies i il·lusions... un món que necessita el suport de la paraula AMOR escrita en lletres grosses. Però, a vegades, moltes vegades, malgrat estimem als nins "amb tota l'ànima"-com es sol dir-som els culpables de les seves angoixes i les seves frustracions, perquè, des del nostre punt de vista "adult" som incapaces de penetrar i endinsar-nos dins el seu món, i ells, no poden arribar a comprendre els nostres raonaments, les nostres matisacions davant les coses, no poden assimilar mil i un complex que, molt sovint, ens fan actuar de maneres estranyes... però, sí, són ells els que, quasi sempre, reben la descàrrega dels nostres nervis i del nostre estat d'ànim tens. És per això que hem d'intentar conjuguar la paraula AMOR en tota la seva amplitut i esser conscients de que els pares són els responsables de la vida i LA FELICITAT dels seus fills. Al dir això, no em referesc a l'amor de l'ull cautelós, preocupat, que vigila constantment els més minuciosos moviments, ni a l'amor de la mà sempre oberta que el satisfà de tots els seus capritxos materials, no, no em refereixo a aquesta classe "d'amor" que es serveix només dels medis materials per a substituir un amor intens que no poden oferir, no oblidem que sempre és més fàcil donar coses de l'exterior que d'un mateix. El viure "sacrificat" dels pares no és, tampoc, la manera més sincera de comprendre la paraula AMOR.

Podem demanar-nos idò, quins són, ver-taderament, els elements capaces de comunicar l'amor, aquest amor que necessita el nin i l'ajuda a viure feliç i segur?...

Crec que, en un principi, és necessari un contacte personal profund amb els al.lots, un contacte que no depen mai de la quantitat de temps que passen els pares amb ells, no, més bé, depen de la QUALITAT d'aquest temps. Tots els nins necessiten la companyia dels seus pares, una trobada que concentri la major atenció i el més desitjat interès, i, on el nin no senti la presència de l'indiferència. L'al.lot que es trobi amb uns pares sempre concentrats en els seus assumptes no podrà mai sentir-se valorat.

També és important que el nin es senti segur dins la societat que l'envolta, això es pot aconseguir mitjançant un ambient on no es visqui en constants tensions, nervis i intranquil·litat, espec-

-tes que poden perturbar al nin fins arribar a crear en ell un seriós trauma. Ell necessita comprendre tot quant el rodeja, mai s'ha d'anar omplint el seu capet de mentides, hem de procurar, emprant un llenguatge comprensible per a l'edat de l'al.lot, ajudar-lo a assimilar qualsevol fet, mai hem de prometre coses que, d'abans, sabem ja, no podran complir-se ... d'aquesta manera evitarem que el nin es senti insegur i confús davant una sèrie de fets que no comprén, i, l'ajudarem a créixer responsable i feliç... No deixem que els nostres defectes repercuteixin sempre en les persones que més estimam..

Explicació psico-sociològica de la religió

per Felip Munar

Baix d'aquest títol sortiran uns tres o quatre escrits per esclarir un punt que està tan lligat a la nostra vida. Tant que és impossible dins aquesta societat viure totalment apartat fora l'aspiració espiritual.

El fet religiós apareix com una constant al llarg de la història humana i a més no apareix baix d'una forma única, més bé baix una acceptació molt genèrica. D'aquí resulta que, del fet gistòric de la religió no es pot treure un argument convincent a favor d'una determinada forma o definició de religió que nosaltres poguem establir "a priori", i que en tot cas no seria més que la forma d'entendre la religió que té una institució religiosa concreta.

Més que cercar una explicació de per què s'ha donat històricament el fet religiós, es tracta de cercar quina és la verdadera significació de la religió dins la vida social i dins la mateixa existència humana. Els sociòlegs P. Berger, Luckman, M. Hill, han intentat trobar una redefinició de la religió que expliqui millor, no només el fet religiós del passat, sinó també aquest altre fet que surt a la vista de la "decadència religiosa" que, almenys aparentment, s'està extenent dins la nostra societat moderna i que es diu secularització.

Ocorreix que els qui professen una determinada fe, confiats en les rutines religioses, perden de vista l'horitzó ample i fons del que és la religió.

Es veritat que una consideració externa de la religió no esgota el seu contingut. L'experiència religiosa té una riquesa que domés des de dins es pot percebre en profunditat.

Diferents consideracions de la religió:
-La consideració essencialista de la religió és la tradicional per explicar el fet religiós. S'apoya en l'essència mateixa de l'home, en la naturalesa humana que aspira espontàniament a l'absolut. L'home és un le-"animal religiós" es diu, i pel mateix sempre manifestarà la seva inquietud religiosa i la seva aspiració cap a Déu. I per ser "exigència natural", el fet continuarà manifestant-se baix d'una o altra manera.

FELIP MUNAR MUNAR

Puntualització a les Xirimoies per G.A.L.L.

Voldria dirigir-me a l'autor o autors que en el darrer número d'aquesta Revista publicaren l'article encapçalat "Que Tal!!" per donar-los la en hora bona i mostrar la satisfacció que em produeix el veure que, a poc a poc, es va rompent el gel i que cada mes apareixen noves col·laboracions que fan demostrar l'interès que la gent del poble té per la Revista, incrementant així la seva difusió.

Per altra part, reconeixo també com a fet altament positiu el que l'article s'hagi escrit en català, ja que és així, ni més ni manco, com cal, per esser aquesta la llengua del nostre país.

Malgrat tot això i ratificant una vegada més la meua satisfacció davant l'aparició d'aquest article, que esper tingui continuïtat (com s'anuncia), mostr el meu desacord sobre una afirmació que fan l'autor o autors respecte a unes declaracions del Director d'aquesta Revista.

Es tracta de l'afirmació que Vtes. fan en torn a la necessària no-vinculació a una ideologia política (dreta o esquerra) si es vol estar de part de la veritat.

Personalment estic profundament en contra d'aquesta afirmació i exposaré les meves raons ja que la meua afirmació, no crec ni vull, que sigui de cap manera gratuïta ni tampoc panfletària.

Avui i en aquest país no crec que es pugui estar al costat de la veritat sense prendre una opció política clara. El no voler definir-se és l'únic recurs que li queda a una persona quan no sap cap a on ha de prendre. No podem anar passant els anys intentant nadar i, al mateix temps, guardar la roba.

Però això crec que la única sortida és, com ja he dit, prendre una opció política clara i consecuent. I també, per això consider que avui i a Mallorca la única via possible per estar amb la

veritat i amb la justícia és la d'assumir una ideologia d'esquerres i nacionalista.

Per què aquesta opció?

El que és cert, és que la veritat no ha estat mai amb la dreta i d'això ens ha donat suficients proves per demostrar-ho: ha negat i reprimit i eliminat totes les veus que proclamaven veritats que no fossin la "seua veritat".

A més de la veritat s'ha negat i s'està negant encara ara, els més elementals drets humans, reprimint les llibertats d'expressió, les llibertats de viure dignament, les llibertats d'autogovern als pobles que així ho desitgen, fins i tot, el més elemental dret a la vida, al permetre que dins una constitució d'un Estat democràtic permaneixi la pena de mort.

Per això i moltes d'altres coses crec que la veritat no pot estar mai amb la dreta.

Per altra part no podem ignorar, tampoc, la veritat de la realitat que ens enrevolta.

No podem oblidar que la nostra llengua és el català i per tant totes les nostres manifestacions haurien d'esser, íntegrament, amb aquesta llengua (també la Revista que tenim amb les mans).

No podem oblidar la nostra Història. És negar la nostra pròpia realitat el que els nins a l'escola se'ls ensenyin qui eren els "Reyes Católicos" i en "Felipe II" i no sàpiguen qui va esser en Jaume I o en Simó Tort d'Allester.

No podem consentir que la literatura d'autors estrangers trepigui noms de prestigi com els de Ramon Llull, Joan Alcover, Costa i Llobera, etc.

És inacceptable que molts sapiguem els noms de moltes muntanyes de quasi bé tot Europa i no sapiguem quins són els puigs de la nostra Serra.

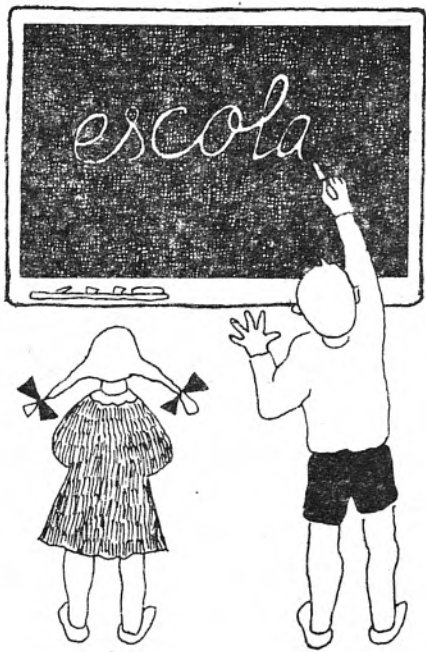
És evident que si volem estar de part de la veritat hem de començar per conèixer i defensar la veritat immediata que ens enrevolta i que tal vegada per estar en contacte permanent amb ella ja hem oblidat.

Es Pi Gros no pot oblidar i deixar passar, també, aquesta immensa i irrefutable veritat dins la que estam immersos. S'ha de definir i prendre una opció clara, especialment si vol afirmar la seva independència. Aquesta opció, com ja he dit, crec que solament pot esser una: NACIONALISTA D'ESQUERRES.

Si no és així, consider que el primer que feim és negar la veritat que ens revolta i passar a dependre de les veritats que estableixen els qui tenen el poder.

És prou hora de que ens definiguem. L'únic partit que no és capaç de definir-se i, malgrat tot, fa política de dretes, és la U.C.D. i el seu govern i l'exemple que dona no crec que sigui massa edificant.

G.A.L.L.

-15- El Jueves vino el Obispo, y le habian de decir lo que no entendiamos, y la verdad es que nos lo supo explicar a todo, y nos dijo que el era una persona normal. Solo estuvo una orita, y aquella tarde me lo pase muy bien, y yo creo que todos los niños tambien se lo pasaron muy bien, y se portaron bien, aunque habia un poco de ruido, el obispo se fue muy contento y dijo que

los niños de los otros pueblos no preguntaban casi nada.

El domingo hizo el la misa, nos explico que nosotros no eramos ningunos perfectos, es decir que todos emos hecho pecados, y siempre miramos los pecados de los otros, en el sermón nos dijo que haver si estaremos un minuto callados y pensar los pecados nuestros y no los de los otros. Los dias que vino el Obispo me lo pase muy bien porque nos lo

explico tan bien, que me parece que todos lo emos entendido, lo que la cara que tenia parecia que era mas viejo de lo que era a pesar que es muy alto y un poco gordo.

Rafael Beltrán (8 años)

LA HIGUERA (capítulo 2º)

Todos los terrenos que no sean pantanosos y encharcados convienen a la higuera, pero en los que da mayores rendimientos es en los calizos, fértiles, y de subsuelo fresco, pues necesita absorber en el verano mucha agua para sostener la evaporación de su abundante follaje, pues de lo contrario caen sus hojas con perjuicio del fruto.

Las higueras cuando viven asociadas a otros árboles se benefician del cultivo de ellos y en muchos casos apenas se abonan. No obstante cuando constituyen ~~un~~ cultivo único deben abonarse empleando estiércol de cuadra, cenizas de leña, excrementos de aves y sustancias minerales. En los terrenos llanos las hojas que caen de las higueras benefician el suelo y no necesitan tanto abono como las que vegetan en terrenos pendientes en los que las hojas no se detienen.

Se propaga por semilla, yemas con corteza, estaquillas, estacas, ramas desgajadas, troncos, barbados o renuevo, a codo e injerto. El primer sistema es lento y la higuera degenera. El de yemas consiste en cortar un trozo de corteza con algo de yema en donde haya una o varias de ellas cuando las higueras empiezan a brotar; dicho trozo se planta en tierra mollida, regando con alguna frecuencia. Las esquillas son porciones de ramitas de uno o dos años, de 20 a 40 cms. Las ramas desgajadas se emplean para grandes plantaciones; han de ser de mediano vigor y conservar en la parte desgajada un trozo de corteza; su longitud será de 50 á 70 cms. y se planta en el hoyo preparado, cubiendo con tierra todas las ramas menos una con dos yemas, que será la indicada para constituir el tronco. Por tronco o ramas gruesas se dividirán en trozos y se enterrarán en hoyos proporcionales. Las estacas se plantan de Diciembre a Enero en la región del naranjo; de Febrero a Marzo en la del Olivo; y de Marzo a Abril en la de la vid. Los barbados o renuevos se obtienen con plantones de dos a tres años, llevando el mayor número de raíces capilares, y se plantan de asiento a fines de otoño o principios de primavera en sitios que esta acostumbre a ser lluviosa. Los acodos se hacen utilizando ramas de dos a tres años, por Marzo y Abril en las regiones frías, y en Febrero o Marzo en las templadas, es decir, cuando la savia está ya en movimiento. Los injertos de escudete se emplean en las ramas de uno a tres años, y el de canutillo para los renuevos, y cuando las ramas cuentan más de tres años van bien los de púa sacados de ramas de un año. En los terrenos buenos se plantan las higueras separadas de ocho a diez metros; en los pendientes y pedregosos, de seis a ocho; en bancales de buen fondo de ocho a nueve, y en anchas cañadas, laderas, llanuras y valles, consuelo de aluvión, de nueve a diez metros.

Sufren las higueras las podas de formación, la de conservación y fructificación y la de restauración. La poda de formación se aplica a las higueras cuando han cumplido los dos años, sin quitarlas ni una sola de sus ramitas. Al tercer año se fija la altura del tronco en dos metros, en los terrenos de secano, y tres los de regadío, eligiendo en ambos casos el brote más vigoroso; se suprime la yema terminal, brotando los laterales que han de ser las ramas madres, dejando estas con tres o cuatro secundarias, constituyendo unas y otras la copa del árbol. Las ramas que nacen del tronco estando formando las principales o ramas madre se despuntarán y no se suprimirán del todo, sino cuando tengan cuantros o cinco años. La poda de formación y fructificación es solo un espurgo de hojas secas

y ramas chuponas y mal formadas. Según que los países donde hayan de vegetar las higueras, sean meridionales o septentrionales, así se podará más o menos fuerte la higuera, porque en aquellos el crecimiento es mayor que estos. Infiuye también en la poda que las tierra sean de fondo y las variedades de gran desarrollo. La poda de restauración se lleva a cabo cuando las higueras son viejas y tienen los troncos carcomidos, o si han llegado a helarse. Para ello se descalza el tronco, cortándolo lo más bajo de la superficie posible, quemando leña sobre él después se embadurna con alquitrán mineral; se trabaja y abona la tierra de alrededor y se vuelva a tapar el hoyo. Cuando aparecen brotes que suelen ser en el mes de Marzo, se eleige el más robusto y se conduce como si fuera una estaca recién plantada.

La operación de caprificación que desde muy antiguo viene practicándose en las higueras, y que es un procedimiento para adelantar la madurez de los higos, consiste en suspender entre las ramas, sargas o rosarios de cabrahigos o frutos de la higuera silvestre. Esta práctica la siguen en muchos pueblos de Almería y sobre ella se han hecho estudios, pues no todas las opiniones son favorables a ella y la cuestión está aún por resolver, aunque harán bien aquellos agricultores en no dejar de practicarla en las variedades que acostumbran. Lo que está comprobado es que los higos adelantan su madurez aplicándole en el ojo cuando está rojo, con un paillito un poco de aceite. Cuando se los pincha con un punzón fino en la misma parte, aplicando diversas sustancias, y hasta atravesando el pezón con una espina de zarza; pero son procedimientos que se comprende desde luego no son prácticos y si de mera curiosidad, pues los higos así madurados pierden en calidad. Esto lo he visto practicado por un señor que tenía un chalet y junto a él una higuera de la cual cogía higos un mes antes de que madurasen por vía normal.

Sucedió en un predio que conozco. Entró un amo; y cumplidos los cuatro años de arriendo tenía que dejar la finca a otro arrendador. Con el tiempo suficiente, el amo y un gañán, fueron untando los higos verdes a dos higueras por día. A los ocho días iban madurando los higos y los cerdos se los comían. Al llegar el nuevo amo con su piara de cerdos ya no encontró higos.

Es saber no ocupa lloc

Lo que no vols per tu no el vulguis per ningú.

REFRANYS

Poques metzines, no maten.

Mal damunt mal i pedra per capçal.

Berenats i dejuns no canten junts.

Porc a mitges, mai és gras.

Val més dir "madona mengem" que "senyora berenem".

Pancuit, panxa plena i ventre buit.

Comptes vells, borolles noves.

Comptes de cap no en surten la meitat.

Mal de molts, conhort de bèsties.

Secret de dos és sospitós, secret de tres no és bo per res.

Qui renta es cap a s'ase, perd es temps i es lleixiu.

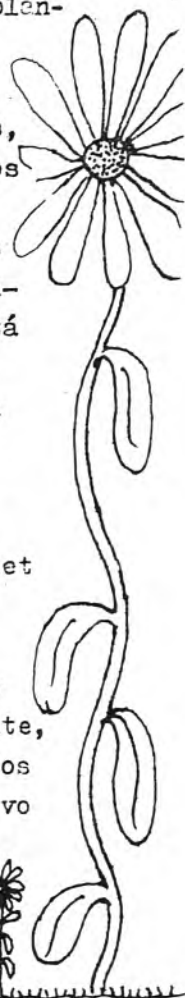
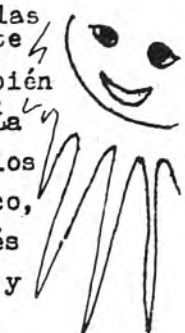
Quan es bé és vingut, es seny és perdut.

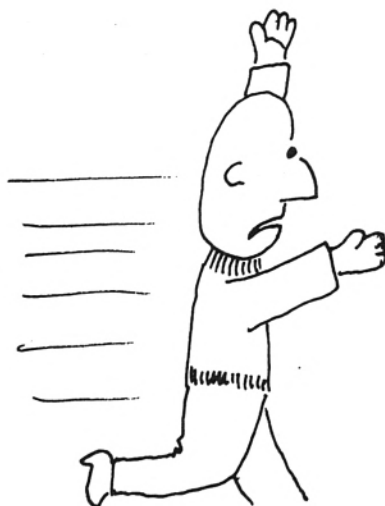
Es foc, es betlem i la mar, sempre tenen què mirar.

Vent xaloc, molta mar i peix poc.

A cada bugada perdem un llençol.

Qui molt abraça, poc estreny.

Maten
80

Ortuella, un Ministre, Lloret i Nins.

per Pau Bibiloni.

El passat dia 23, a les dotze del mig dia una esborronadora notícia recorria, primer tot l'Estat Espanyol i, poc després, la resta del món: A un Col·legi Nacional del poble d'Ortuella, en el País Basc, s'havia produït una enorme explosió, resultes de la qual, més d'un cinquantanar de nins d'una edat compresa entre els sis i els deu anys havien quedat totalment destrossats. Una altra vegada més els companys d'Estat, del País Basc, sofrien en la carn la violència, però una violència realment particular i específica; no es tractava de morts de guàrdies civils ni de policies, eren nins.

En aquest article m'agradaria fer una conscienciació, no d'aquest desastre passat, perquè no cal, ja que segurament que tots poguerem veure, hi quedarem. Voldria fer un tipus de conscienciació pensant que el perill d'un altre desastre com aquest, és sempre possible.

Primer faré un balanç de la immediata resposta que el Ministeri d'Educació, per boca del seu ministre - Juan Ortega Y Díaz Ambrona - fer del desastre; llavors analitzaré la problemàtica dels Edificis Escolars i, després faré una exposició de la situació desastrosa en què es troba la nostra Escola de Lloret, ja que per la seva particularitat és una de les escoles que té moltíssimes de probabilitats de convertir-se amb un cas com el d'Ortuella.

Començaré, doncs, pel primer punt. La primera manifestació del Ministre d'Educació fou la del condol; però, quina classe de condol? ni més ni pus que decretar un dia de festa pels nins i mestres; dic de festa, perquè, senyores i senyors, tots sabem que els nins estaren molt contents de no tenir escola. És una mesura totalment inacceptable per part d'un Ministre d'Educació; ell tindrà les seves raons per fer-ho així, però jo, personalment, no les compartesc. Crec que un Ministre d'Educació, a més d'esser un bon mestre, ha d'esser, també, un bon pedagog i, per això un pedagog de cap manera hauria decretat un

dia de dol (?) al anunciar un dia no-lectiu. Crec que la resposta de qualsevol ciutadà és el demanar, d'una manera molt conscient però efectiva i immediata, la dimissió del Ministre. Però, per què el Ministre decretà un dia de festa? Senzillament, aquest dia bastà perquè hom i, més concretament, els nins i mestres oblidassin la trista tragèdia d'Ortuella. Què calia, doncs fer, per part del Ministre davant un cas com aquest? - us podeu demanar. La resposta és molt concreta: donar l'ordre a tots els mestres i nins, que el dia 24 fos un dia de reflexió sobre el desastre del dia abans; comentar les deficientes estructures de les Escoles, la problemàtica de la massificació escolar, l'Edifici Escolar, etc. etc Això hauria estat una jornada de dol i reflexió.

El segon punt és l'anàlisi de la problemàtica dels Edificis Escolars. Realment podem donar gràcies a Deu de que desastres com aquest no es produixin, dia a dia, a tot l'Estat. I, precisament, els edificis que es troben en més precàries condicions, són els de nova construcció (de fa deu o quinze anys). M'agradaria estendre'm en aquest punt, però comprenc que l'espai limitat de la Revista no m'ho deixa fer; de totes maneres us contaré uns quants de fets reals que us podran servir de punt de referència.

a) Quan s'ha de construir un Edifici Escolar, la subasta sempre es fa a la baixa, és a dir, la se'n du el constructor que hi diu manco, la qual cosa fa que moltes vegades s'escatimin vertaderes necessitats.

b) Els tècnics del Ministeri no estan sempre a l'obra i, per tant, no la dirigeixen "in situ".

c) No hi ha cap escola que tingui sortida d'emergència, en cas d'incendi o d'un desastre.

d) Quasi totes les escoles que tenen menjador, tenen la cuina i, per tant, també les bombones de gas davall les sales dels nins.

e) Fins a l'any 1973 en els Pressuposts Generals de l'Estat hi havia hagut una partida destinada a la Conservació dels Col·legis

Nacionals, però a partir d'aquella data no hi ha tornat figurar, per la qual cosa, s'han de fer càrrec, d'aquest capítol, les distintes Corporacions Municipals corresponents, el que suposa que Ajuntaments que tenen el Pressupost molt baix no puguin sostenir aquestes despeses i, per tant, vertaderes i urgents reformes es depassen amb el conseqüent perill.

f) D'aquest punt abans esmentat, es dedueix que és més que necessària una immediata reforma de l'Administració Local i la posta en marxa de l'Autonomia Local, ja que així seria el mateix Ajuntament el que contractaria els tècnics de la seva confiança per du a terme tan delicades obres.

g) Que es construeixen Edificis Escolars vora zones d'extrema perillositat com gassolineres, centrals tèrmiques, etc.

h) Que es mantenen en funcionament Edificis Escolars que estan en permanent estat de ruïna.

I encara n'hi podriem afegir una llista més llarga.

El tercer punt a desenvolupar és el referent a l'Escola del nostre poble, Lloret. Crec que si fos una qüestió que anàs expressament dirigida al poble de Lloret, sobreirien els comentaris ja que una persona per molt curta de vista que sia, pot veure clarament l'estat en què es troba. Ara bé, esperem que aquest escrit arribi, també, a les orelles dels qui tenen una responsabilitat ciutadana i, si són coherents i autèntics professionals del quefer ciutadà, actuïn en conseqüència, ja que, desgraciadament, potser en algun moment fos massa tard i s'hagués de decretar com a

senyal de dol un altre dia de festa escolar com l'abans esmentat.

A la pregunta de com es troba l'escola de Lloret?; la resposta no pot ésser més contundent: Amb un estat totalment de RUINES - les teulades passen, el sostil també passa, les parets estan plenes d'humitat - i mentre, dintre cada dia hi conviven més de cinquanta nins i dues mestres (un aspecte totalment dantesco). Però això no és tot. D'aquest estat ruïnós els organismes competents ja fa un grapat de mesos que n'estan informats i, també és vera que, si no se'ns enganya, el Ministeri ha acceptat la construcció d'una altra Edifici Escolar pel proper any.

Però, no seria convenient mentre, anar sol·lucionant els problemes que té l'actual edifici, perquè, senyores i senyors, l'actual edifici no té solament problemes de parets, teulades i sostils, no, també en té d'altres i que són tan petil·losos com els abans esmentats; em referesc a la situació de l'emplaçament de l'escola. Aquesta es troba enrevoltada de carretera i via pública i sense que els nins puguin jugar en el pati, perquè, senzillament, no en té; on juguen, doncs? a l'únic lloc possible que és el CARRER.

I acab. Des d'aquesta Revista, deman una autèntica conscienciació del problema per poder posar-hi remei, abans que no sigui massa tard. Reflexionem TOTS, pares, fills, mestres, autoritats locals i estatals i poble, en general. No es tracta d'atacar a ningú, però sí de responsabilitzar-nos tots, davant una situació com aquesta i pensar, només per uns moments que Ortuella, en possibilitat de desgràcia, no roman massa enfora de Lloret.

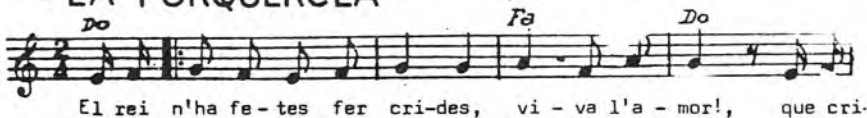
Fensem i reflexionem.

per M.R.

(1) La'm cantà Mn. Pere Orpi de Capdepera.
La lletra és la recollida per Mn. Antoni M. Alcover.

- LA PORQUEROLA (1)

que el qui té muller jove i encara no em basta bé.
a la guerra n'ha d'anar. —Me vols dir tu, porquerola,
Jo que la tenc joveneta, quin seria el teu bever?
¿an a qui la deixaré? —Un tasset d'aigua rotja,
Jo la deixaré a ma mare i encara no em basta bé.
i la'm guardarà molt bé. —Me vols dir tu, porquerola,
—Ma mare, la mia mare, quina feina tens a fer?
vos encoman ma muller. —Set fusades tenc a tasca

i un feix de llenya a fer. Se destira de l'espasa
i el feix de llenya li fé. Aplega els porcs, porquerola,
tu que los guardes tan bé. —Me vols dir tu, porquerola,
a casa de l'hostaler? —Un bocinet de pa d'ordi,
—De qui són, o porquerola, els porcs que guardes tan bé?
—De Don Joan del Vilatge. Déu lo torn prest, si convé!
—Me vols dir tu, porquerola, quin seria el teu menjar?
—Un bocinet de pa d'ordi,

un temps hi solien fer.

A les anques del cavall
el feix de llenya dugué.
Jo no vull que faci feina,
només cosir i broder.
No li heu de fer treure aigua
amb el càntir del gerrer;
sols amb el poal de plata
que per ella vaig fer fer.

An el cap de los set dies
se n'anà lo cavaller.

Al cap de les set setmanes
porquerola la va fer.

An el cap de los set anys
va venir lo caballer.

—De qui són, o porquerola,
els porcs que guardes tan bé?

—De Don Joan del Vilatge.
Déu lo torn prest, si convé!

—Me vols dir tu, porquerola,
quin seria el teu menjar?

—Un bocinet de pa d'ordi,

QUÈ TAL?

Què tal, amics. Ens trobem una altra vegada i tenim tantes coses que dir, hi ha tantes i tantes animalades...

Per exemple: Vosaltres trobeu que dos capellans que defensen s'ànima d'una senyora han de demanar deu milions de pessetes per tres cortons de terra?. Ho trobeu?. Trobeu que han de fer "ghantaje" a s'Ajuntament?. I això que miren pes bé de s'anímata de sa senyora. Pobrets. Ets pares Soler i Amer s'han equivocat i voldriem que aquest Ajuntament que, almenys, és democràtic, no donàs ni s'ungle d'un dit a favor d'aquestes persones que tan descaradament volen robar en es poble de Lloret. Per si no ho sabeu, us direm que varen aconsellar - això sí, consells en donen molts - a s'Ajuntament per comprar altres terres i que els deixassin vendre aquest tros de terra com a trasts, quan tothom sap que això és zona rústica. Pobrets! una altra vegada més; aquests sí que no salvaran ni sa seva animeta.

El que nosaltres... tres Xirimoies no comprenem, és que amb un mes i mig es capellà - molt bona persona i tot el que fa ho fa pre Lloret, ell se'n anirà i quedarà s'obra feta - repetim, sense voler fer cap mal, hagi aconseguit quasi sis-centes mil pessetes. De totes formes és un bé pes poble. Però ens demanem: i perquè a s'Ajuntament que també mira pes bé des poble, tothom li reclama i només saben veure s'es equivocacions i que moltes de vegades són petites. No ho comprenem. Sabem que ara es batle - una bona persona, tant per caçar com per... - està coix, tal vegada com s'Ajuntament, però això no és motiu per comportar-nos com a incivilitzats

davant uns impostos que són necessaris. Abans també es pagaven, no ho dubteu, però d'una altra manera i ets doblers no arribaven tots en es seu fi.

Creiem molt necessari que s'Espai O-bert d'aquesta revista se desvirgàs. Però aquesta desvirgada ha estat un poc forçada. Trobem que no podem dir que està equivocada ja que estema que es tracta és molt complicat i tant en Felip com en Tomeu tenen molt aprendre. En Felip ho mira d'una manera especial - està un poc massa influenciat, sabeu per qui? - i en Tomeu a pesar de tot, ha sentit coses, però també li manquen molts d'anys.

Volem donar ses gràcies al Director per deixar-nos alçar sa mà dins sa Revista. Ho havíem de fer perquè ja ens ofegavem.

I ara, per acabar ja per aquesta vegada - idò pensam sortir més vegades si es temps, es doblers, es capellà i es director ens ho permeten - volem dir-vos una cançó. Tothom es queixa de s'Ajuntament, tot eren promeses quan va entrar, moltes s'han fet realitat, però, vet aquí idò:

Molts em diven donem es vot
i no hauràs d'anar a jornal;
et faré oficial
o des meu vaixell es pilot,
i si això ho trobes poc
encara hi afagiré;
et faré es canceller
buxí o maleté,
sols que em donis es vot.

**Tres
Xirimoies**

ELS ANONIMATS

FELIP MUNAR MUNAR

Tal vegada sia positiu, però no trob convenient tants d'anònims a la Revista. Tothom és lliure d'escriure així com més bé li pareixi, però un excés d'anònims produiríem un clima desfavorable pel bé de la Revista. Podria desembocar dins un camp de crítiques i atacs persona que a ningú agradaria.

El Director sap tots el anonimats de que

procedeixen i sabrà com cal actuar millor.

Si estem en democràcia les raons donades per exemple per l'anònim "Tres xirimoies" no tenen sentit; crec que tot es pot resumir en una por infundada i una manera de voler-se rentar les mans davant les conseqüències que pot dur.

Esper que no es multipliquin i que no s'agafi com un costum i que les coses es puguin dir pel seu nom sense haver-se d'amagar baix d'un anònimat.

PÀGINA D'HUMOR

per Mateu Fiol.

Entra un senyor a un pub i demana un whisky. De sobte la monea que acompanyava al pianista va a la barra i afica les cames en el tassó de whisky del senyor.

El senyor, empipat, demana un altre whisky, i la monea torna repetir l'operació.

El senyor, empenyat, se dirigeix al pianista i li diu:

-Sap vostès per què la monea afica les cames en el whisky?

Aleshores el pianista li contesta:

-Doncs no, senyor, però si me la taral.leja...

Està un senyor menjant en un bar, quan se li acosta un cambrer:

-Vostès menja com un camell, sap?

-Sí, de veres? Doncs ara veurà que també corr com un llebrer.

Un home que havia estat vint anys a la presó surt al carrer i diu:

-Lliure, lliure, a la fi lliure

Aleshores se li posa un lloro a la espatlla i li diu:

-Me dugui a la plaça de Catalunya.

Dues gallines van passejant pel carrer. Amb això passen per davant una tenda que venen ous i una d'elles diu a l'altra:

-Mira, veus, aquests ous de 2'50 Rs són els meus; i aquests altres a 2'00 Rs són els teus.

I l'altra contesta:

-Buah!, doncs jo per dos reals NO ME ROMP EL CUL.

Estan dos amics arreglant el cotxe i un li diu a l'altre:

-Posa't darrera, a veure si funcionen els intermitents.

Les conecta i diu l'altre amic:

-Ara sí, ara no, ara sí, ara no.

Cambrer, me dongui un bistec que no sigui històric.

-¿Com el vol el senyor?

-Sí, home, sí. Sense nirvis.

Conversa entre dos mallorquins:

-Saps que m'acaben de dir?

-Quí sap!

-Idò que els mallorquins quan xerrem pareixem una màquina de trencar ametlles

-Que-te-cre-us-que-te-crec?

Un client d'un bar està fins el nas del cambrer tan "vassilón". Per això intenta escarmentar al cambrer amb la mateixa moneda.

-Per favor, me posi un metre de vi

El cambrer "vassilón" treu un metre, l'exten damunt la barra i tira un tassó de vi al llarg del metre. Aleshores el client, empenyadíssim, respon a l'acció del cambrer diguent:

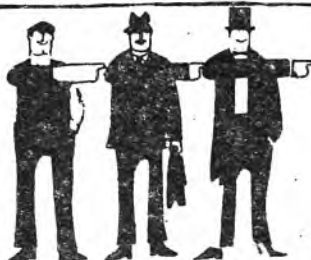
--Ara, embolica'l, que el me'n duc.

Un senyor li demana a un altre:

-¿A on està l'acera d'enfront?

-Idò allà enfront, senyor.

-Gràcies, però és que he demanat allà, i m'han dit que era aquí.

DARRERES

NOTICIES

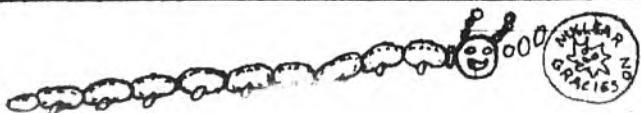
SE RAPTA A ELL MATEIX I DEMANA RESCAT A LA SEVA DONA- Agapito Fontainebleau, el passat dia d'avui, quan se trobava passejant apaciblement per Sa Comuna fou raptat per ell mateix i duit enfora del poble, a una casa abandonada en la qual se lligà de mans i emmordassà. La seva dona va rebre una carta en la que se demanava l'elevada quantitat de 500 Rs.

La policia descobrí aquesta ditada a la carta i se descobrí que el raptor era ell mateix. La dona no va poder pagar el rescat i després d'un parell d'hores la policia va trobar el cadàver del senyor Fontainebleau, assassinat per ell mateix per no haver-se pagat el rescat.

UN VELL ES ACUSAT DE DELINQUENT JUVENIL

El senyor Pere Pica Pedradura, de 112 anys d'edat ha estat acusat per un ciutadà de delinqüència juvenil. El senyor Pere afica el gaiato a l'ull del ciutadà, mentre reia i cridava "Veo, veo!" El senyor Pica, gràcies a l'ajuda del nomenat advocat Manel Notifixis, ha estat absolt i en el seu lloc ha estat condemnat, a pagar una multa de 2 Rs i 3 galtades, el jutge del districte.

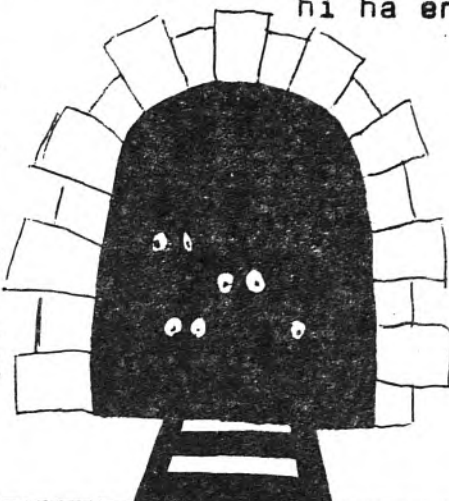
ENGINY:

L'altre dia me xerrava un home vell i me deia: "Ja no m'anrecord de les xifres exactes, però si En PEP no era es qui tenia manco vaques és que era En RAFAEL es qui en tenia manco; i si En JOAN no era es qui en tenia manco, llavors era En RAFAEL es qui en tenia més."

Això no permet, evidentment, saber les xifres exactes, però permet classificar a n'En PEP, En RAFAEL i En JOAN, segons qui tengui més o manco vaques. P.e: el primer pot ser qui tengui més vaques, el tercer el qui en tengui manco i el segon el qui quedi sense tenir-ne ni més ni manco després de la vostra hàbil deducció. Com les classificaries?

Quants de negres

hi ha en aquest túnel?

Solució:

Molt fàcil,
tres i set

Intenta juntar amb línies aquestes cases i dipòsits sense creuar les línies. De cada dipòsit ha de sortir una línia a cada casa.

-----SOLUCIONS AL PASSATEMPS ANTERIOR-----

ENGINY:

Ja que el segon intenta seduir a la rossa (no pot ser rus) xerrant del cotxe sport (els anglesos i els alemanys només van en taxi) és AMERICA.

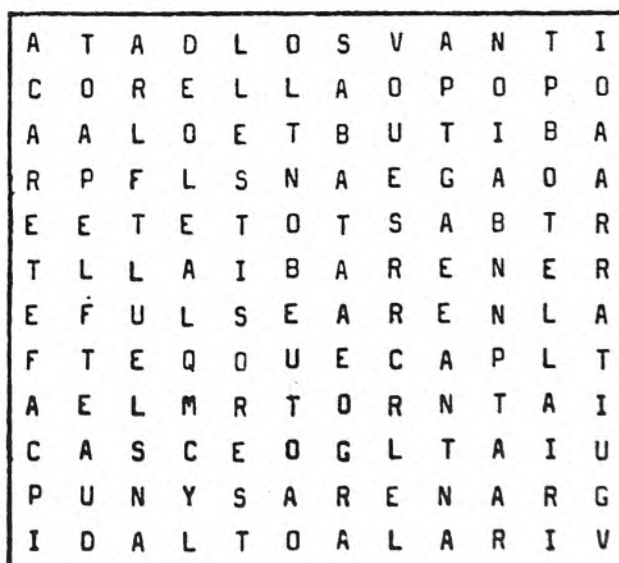
El quart és RUS ja que ni l'anglès, ni l'alemany tenen cotxe.

El primer és ANGLÈS ja que convida a beure te a la rossa a les 5, costum típic dels anglesos. El tercer és ALEMANY.

CRUCIGRAMA:

HORIZONTALS: 1-d 2-sis 3-solar 4-box
lona 5-lluna 6-ona 7-s

VERTICALS: 1-b 2-sol 3-soxlo 4-dilluns
5-saona 6-rna 7-a

CERCA EL NOM DELS OBJECTES QUE HI HA DIBUIXATS AL VOLTANT

L'edició d'aquest butlletí ha rebut l'ajuda de:

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"